

ΤΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΤΟΥΤΟΥ

ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΦΑΝΤΑΣΜΑΤΑ;

Τι απέδειξε μιά σχετική έρευνα. Η Αγγλίκ γεμάτη φων τασμάτων. Σπίτια, βουνά και δρόμοι στοιχειώμενοι. Τό διλογοφάντασμα. Πώς την έπαθε ένας άρχικολέγος. Ο μαστηριώδης έπιβάτης του όχεροπλάνου. Τό αίμασταγές φάντασμα ένες αύτέχειρος. Η μετεουκλέττα-φάντασμα. Τά ρωμαϊκά όχρατα. Τό στοιχειώμενο σχελείο, κτλ.

ΥΠΑΡΧΟΥΝ φαντάσματα καὶ μάλιστα σήμερα, στὴν ἡποχὴ μας; Πολλοὶ ὑποστηρίζουν, ὅτι ὑπάρχουν. "Ἄλλοι πάλι βεβαώνουν, διὸ εἰνὲ ἐντελῶς ἀστέο να πιστεῖ κανένας σήμερα σὲ φαντάσματα.

"Ωστόσο, ἀπὸ μιὰ εἰδικὴ καὶ συντητικὴ έρευνα ποὺ ἔκανε τελευταῖα ἔνας 'Αγγλίκ δημιουργόμαρος, ἀπεδείχθη διὸ ὑπάρχουν φαντάσματα, τούλασταν στὴν 'Αγγλία, καὶ πάρα πολλὰ μᾶλιστα! Σχεδὸν σὲ κάθε πάγκην ἐπαρχίην βρίσκονται σύμμερα ἔνα ή περισσότερα στοιχειώμενα σπίτια η μέρη, διὸν ἐμφανίζονται φαντάσματα. Καὶ δὲν τὸ λένε ἀπὸ ἀπλούσκο καὶ δειδαίμονες χωράτες, ἀλλ' ἄνθρωποι μὲ τὰ μινά τους τετρασάπτα, φύγονται, φλεγματικοὶ καὶ — τὸ σπουδιότερο — μορφωμένοι.

Δόγος ζάριν, ἔνας καθηγητής τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Καΐμπριτζ, εἶχε πάει, ποὺ μηδὲν, γι' ἀρχαίαλογικὲς μελέτες σὲ μιὰ βουνοσειρά τῆς Σκωτίας, 'Εκεὶ λοιπόν, ἐνώ ὄντες μαζὶ μὲ τὸν διὸ δῆμηρος τοῦ σὲ μιὰ ἀπόκριτη πλαγά, εἶδε νὰ προσέλθῃ Ἑφρανίκα μιτροστάτης τοῦ ἔνας τερψταί θλογο-φάντασμα, τὸ δωπὶο χιλιετὸν κατεπάνω του, γορετίζοντας ἄγρια. 'Εντομος ὁ καθηγητής καὶ οἱ συνοδοί του, τὸ ἔβαλαν σὲ πάδα καὶ καταρράκτων ὃς τοὺς πρόσωπος τοῦ βουνοῦ. 'Εκεὶ πάλιν ἐστάθησαν νὰ ξαπάνουν. Τὸ τερπτόδες ἄλογο εἶχε γίνει ἄφαντο.

Τὸ περίεργο σχετικῶν εἶνε, διὸ τὸ ἄλογο—φάντασμα δὲν τὸ εἶδε μόνο ὁ καθηγητής, ἀλλὰ καὶ οἱ διὸ ὄδηγοι του.

"Ἐνα ἄλλο φάντασμα ἐμφανίζεται σιγνὺν μέσω σ' ἔνα ἀπ' τὰ δεφοπλάνα ποὺ κάνουν τὴν τακτικὴν σιγκοινωνία Λονδίνου—Παρισίου. Οἱ πλότοι τοῦ δεφοπλάνου αὐτοῖς μαργροῦν, ὅτι πολλές φορές, μίας ἔργωνθίσιον ἀπ' τὸ ἀρεοδόμῳ τοῦ Κρονοντον γιὰ τὴ Γαλλία, βλέπουν μέστα στὴν καμπάνα τὸν ἀπειλητὸν ἔναν ἐπιβάτη—φάντασμα, ἔναν ἐπιβάτη παρατάναο δηλαδή. 'Ενδι, λόγουν ζάριν, ἔχοντις ἐκδοθεὶς ὅπτο εἰσιτήρια, μέσα στὸ ἀρεοπλάνον βρίσκονται ἐννημάτια ἐπιβάτες. 'Αμέσως τότε ὁ καμάρος τοῦ ἀρεοπλάνου τρέχει νὰ κάνῃ πλεγχο στοὺς ἐπιβάτες. 'Αλλὰ τίνι ίδια σιγμή, ὁ ἐπιβάτης—φάντασμα γίνεται ἄφαντος, γιὰ νὰ ξαναεμφανίσθῃ μᾶλις ὁ καμάρος ἀπομακρυνθεῖ.

Τὸ χαρακτηριστικότερο ἀπ' ὅλα εἶνε, διὸ τὸ φάντασμα αὐτὸ δει-

σπιον, καὶ ξενόφρασθε. Τὸ ὄνειρο της μάλιστα ἥταν νὰ βλέπῃ τὸν Βεργλαίν νὰ γράψῃ ἀπ' τὸ ποιτικὸ διάρθρο μᾶλις ἡ ἀρρώστεια, γιατὶ νὰ τὰ πουλά καὶ νὰ πάγκην λίγα χοήματα. 'Αλλ' ὁ ποιτης ἥταν ἀνίσταντος πειλαδή μεταξύ τοῦ διαπολιτικοῦ θέματος.

Στὰ τέλη τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ 1895, ὁ Βεργλαίν ἐπεισεῖ ἄφωστος. Τὸν προσθέλαν πάλι, ὅπλος μαζὶν ἡ ἀρρώστεια, ἀπ' τὴς δοτεῖς ἑπειρεψε χρόνια τόρο : σεμιματισμοί, γαστρίτιση, ἵπτερος, κτλ. Τὸν 'Ιανουάριον τοῦ 1896 ἡ καπάτοι τοῦ χαρακτηρέψεων, γιατὶ ἐκτὸς τὸν ἄλλον, τοῦ παρουσιάτηρος ξεφυγά καὶ πνευμονία.

Στὶς 7 'Ιανουαρίου κατὰ τὸ βράδυ, μετάλλια μᾶλις ἡ ἀρρώστεια, Τὴν ἕτοιμαντας καὶ ἡ ἐπομέναντας κατελήφθη ἀπὸ τὸ προσβάτον του. 'Η Εδεγνία πατέβαιλε ἑπεράνθρωπες προσπάθειες νὰ τὸν συγκρατήσῃ. Στὸ τέλος ὅμως καὶ ἀντί, τὸν ἔβρισε καθοδιότας καὶ ἀφίνοντάς τον στὴν τύχη του, πήγε νὰ τὴν κρατήσῃ σ' ἓνα γειτονικὸ σπίτι.

"Ετοι, ὁ ἐπομέναντος Βεργλαίν ἔγινε όλουμναρχος. 'Απέναντι στὸ πρεββάτι του ψημένων τὸ προτράπτο τοῦ πατέρα του. Τὸ πορτοφάτο αὐτὸς εἶχε στὸ πολλὰ μέρη τρίτες τριγυνωτές. Σιγκά, διαν ὁ ποιτης γύριζε μεθυσμένος στὸ σπίτι του, στερόταν στὸ προτράπτο αὐτὸς καὶ ἔβρισε τὸν πατέρα του γιατὶ τὸν εἶχε γεννήσει. Κάποτε μάλιστα, ἐπάνω στὴν λέπτα του, τριποντές μὲ τὴ μάτη τοῦ μαστοποιοῦ τὴν εἰσόδη, 'Αλλ' οὐς ἐνα μάτων, τὸ μαστοποιοῦ δὲν ἔβρισκε παρὰ μόνον τὸ πόντον τοῦ προτράπτου του.

Τὶ διαδαματίστηρε τὶν νήστη ἐκδόνη, κανεῖς δὲν τὸ ξέφει. Πάντως τὴν ἄδηλη μέρα τὰ ξημερώματα, βρήκαν τὸν Βεργλαίν νευρό, πάνω στὸ πάτωτο, ἀνέκουν ἀπ' τὸ προτράπτο τοῦ πατέρα του. 'Ηταν μάλιστα δλόγυμνος!

χνει προτίμησι σὲ μιὰ ώρισμένη θέσι, τοῦ ίδιου πάντοτε ἀεροπλάνου καὶ ὅτι ἐμφανίζεται μόνον δύσκας ἡ θέσις αὐτὴ δὲν εἶνε πασμένη ἀπὸ ὅλον ἐπιβάτη.

Τὸ ὕδιο ἀλλόποτο φανόμενο παραπορεῖται καὶ σ' ἔνα ἀπ' τὰ βαγόνια τοῦ ἔπιπλου ποὺ κάνει τὴ συγκοινωνία Λονδίνου—Ἐδιμούργουν. Συγνῦ λοιπόν, κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ ταξειδιοῦ, ἐμφανίζεται τὴ νύχτα, σ' ἔνα διμιτέριον διμιέρωμα τοῦ τραίνου, τὸ φάντασμα ἔνος ἐπιβάτου μὲ πτυχάμες, ὃ δύσκας ἔχει ἔνα τραίνα μὲτρα περιστρόφουν στὸ κεφάλι καὶ εἶναι καταματομένος!....

"Οπως βεβαώνων οἱ σιδηροδρομοί τοῦ ὑπάλληλοι, πρόκειται περὶ τοῦ φαντάσματος ἔνδις ταξιδιώτων, ὃ ὅποιος αὐτοκτόνησε πρὸ καὶ μέσα στὸ διαμέρισμα αὐτὸν ποὺ εἴπερ.

Σ' ἔνα σημεῖο πάλι τοῦ μεγάλου δρόμου ποὺ δῆμηρε ἀπ' τὴν 'Υδρία πρὸ τοῦ Λονδίνου, σιμβατικά ταπτικά ἀπὸ ἑταῖν, προκαλέα καὶ μιστηριώδη αντικαντισταὶ δυστυχήματα. Τὰ αὐτοκίνητα ποὺ περνοῦν ἀπ' ἐκεῖ, πέμπουν σ' ἔναν τρομερὸ γκρεμὸ καὶ γίνονται υδρόφαλα.

"Ἡ ἀστυνομία τάπεται στὴν ἡρῷη τοῦ δρόμου στὸ σημεῖο αὐτὸν ἥταν πολὺ ἀπότομον. 'Εργάστησε λοιπόν ν' ἀνατηγή ὁρκετὸς χώρος πόρος τὸ μέρος τοῦ βουνοῦ, ώστε νὰ πλατύνη ὁ δρόμος. 'Άλλα καὶ πάλιν μὲτρα δυστυχήματα ἔξαρσταντα. Τὸ κακὸ δὲ σχετικὸς ήταν, ὅτι ὅλοι οἱ ἐπιβάτες καὶ οἱ σωφέροι τῶν αὐτοκινήτων πούλευσαν στὸ γκρεμό, σποτανώντουσαν καὶ ἔτσι δὲν μποροῦσαν νὰ ἔξαρσηθῇ ἀπὸ πολὺ μάτια γνώντουσαν τὰ δυστυχήματα.

"Ἐπὶ τέλους, κάποτε γλύτωσαν, τραματισμένοι μᾶλλον σοβαρά, ὁ σωφέρος καὶ ὁ ἐπιβάτης τοῦ αὐτοκινήτου πούλευσε στὸ γκρεμό.

"Ἡ ἀστυνομία τοὺς ἀνέρωνε μάεσως καὶ κατέθεσαν, διὸ τὴ στιγμὴ ποὺ ἔργασαν στὴ μοιραία καπτῆ τοῦ δρόμου, εἰδαν νέφοσητα ἀπὸ δέπαντα μιὰ τεραστία μοτοσικλέτα μὲ ἀναμένους τοὺς ἐπιτρικτικοὺς προβολεῖς της. 'Η μοτοσικλέτα ἐκείνη προβοστεῖ ἵστα κατεπάνω τους καὶ ὁ σωφέρος τῶν αὐτοκινήτων, γιὰ ν' ἀποφύγῃ τὴ σύγχρονοι, ἔστριψε ἀπότομα καὶ ἔτσι εἶσι ἐπεσαν στὸν γκρεμό.

"Ἡ μοτοσικλέτη τοὺς μάτια γιὰ νὰ μὴ τρομάσει την πατέντη τοῦ περιφερειας, πορτήσης μιστικές στὸ μέρος τῶν αὐτοκινήτων.

Μὰ ἀλλοίμονο!.... Τὸ κακὸ δὲν σταμάτησε.

"Ἡ μωτηριώδης, ἡ ἀνύπλητη, ἡ τεραστία μοτοσικλέτα ἐμφανίζεται πάντα πορτήσης περιφερειας, κοράτης μιαν καπτῆ τοῦ δρόμου καὶ ἀναγκάζει τοὺς σωφέρο νὰ φίγωνται στὸν γκρεμό καὶ νὰ τσαπτίζωνται.

Κατόπιν αὐτῶν, κανένας σωφέρο δὲν τολμάει νὰ περάσῃ πειλαδή την νήστη τὸν δρόμο αὐτὸν πούλευσε τοῦ πολύτελου πάτητον θανάτου.

Οἱ ἔνοικοι ἔνος σπιτιοῦ, τὸ διπόδιον πούλευσε τοῦ μεσημέρης ἡγγικαὶς πόλεων Μπλάκποτουν καὶ τὸ διπόδιο εἶναι χτισμένο ἐπάνω στὰ ἐρείπια ἔνος ἀρχαίου μουσαϊκοῦ στοιχείου, ἀκούει τὴ νύχτας πάντα τὸ γῆ κρότους τροφῶν καὶ καλπασμῶν ἀλόγων, σὰν γά τις σφύγαια φωκαῖκα ἀρμάτα. Καὶ διπολίτες καὶ ἀστυνομοί διανυκταρεύουσαν κατὰ καιροὺς μέσα στὸ σπίτι αὐτό, ἀκούοντας ἐπίσης τοὺς ἀνέξηγητούς καὶ μιστηριώδεις κρότους.

Σ' ἔνα σχαλεῖο τῆς κομοπόλεως Λάντνους ἐμφανίζεται τὶς νύχτες ἔνα παδάκι—φάντασμα, ποὺ κάνει τὸν γύρο τῶν αὐλωνῶν τῶν παραδότων, κλωγοντας δινατά. Εἶναι ντιμένο, διως δύλα τὰ προσώπων στὸ σχαλεῖον αὐτοῦ, μὲ μαθητική μπλούζα, μὲ μιὰ σάκκα κρεμασμένη ἀπ' τὸν δύλο του καὶ μὲ ναυτικό σκουφά.

Οἱ ἐποτάτες τοῦ σχαλείου ἔχουν τόσο φοβηθεῖ, διότε προσοῦνται πλέον νὰ κατοικήσουν μέσα σ' αὐτό.

Προὶ παροῦ, μερικοὶ τολμηροὶ ἄνδρες τῆς κομοπόλεως διανυκτεύουσαν μέσα στὸ σχαλεῖον, ωλισμένοι μὲ διαφόρων εἰδῶν διπλά.

Μάλις δύμας εἰδῶν νὰ ἐμφανίζεται τὸ παδάκι—φάντασμα, ἔχασαν τὸ θύρως τους, πέταξαν τὰ δύλα τους καὶ τούς ποτέστησαν στὰ πόδια ἔντρομοι.

